

VYJÁDŘENÍ POVĚŘENÉHO AKADEMICKÉHO PRACOVNÍKA K RIGORÓZNÍ PRÁCI

Jméno autora:	Mgr. Markéta Vochoska Haindlová, LL.M.
Téma práce:	Sportovní arbitráž
Rozsah práce:	103 stran (vlastní text) + 7 příloh
Datum odevzdání práce:	13.1.2021

1. Zvolené téma

Téma sportovní arbitráže je momentálně velmi populární a podléhající neustálému vývoji. V tomto směru tak zvolené téma nepostrádá aktuálnost a potřebnost se těmto otázkám věnovat, a to jak v rovině teoretické, tak rovině praktické. I v (právních a sportovních) podmínkách v ČR jsme byli v posledních letech a dokonce měsících svědkem řady podstatných sportovních kauz, jež byly či jsou řešeny před orgány sportovních asociací a/nebo Mezinárodním rozhodčím soudem pro sport (české kauzy Bucha, Jeřábek, Hašek ve fotbale, či Žejdl a spol. v hokeji, mezinárodní kauzy Pechsteinové a spory kolem dopingu atp.). Sportovní arbitráž je proto v neustálém vývoji a zaslouhuje si cílenou odbornou pozornost.

Z úvodní pasáže práce plyne, že její autorka se míní zaměřit především na mezinárodní sportovní arbitráž v kontextu fotbalu a v kontextu dopingu. Toto zaměření s ohledem na deklarované profesní a osobní pozadí autorky práce je zajímavé a s potenciálem nabídnout přínosnou analýzu.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Téma se vztahuje ke dvěma zcela zásadním a širokým oblastem tzv. sportovního práva – sportovní arbitráži a regulaci dopingu. Jako takové vyžadují samostatně a o to více i ve své vzájemné souvztažnosti hlubokou orientaci v dané problematice. Na zpracovatele těchto témat se tak kladou nároky na analytické myšlení při zpracování jednotlivých relevantních primárních i sekundárních pramenů a systematickosti při formulaci výstupů.

3. Formální a systematické členění práce

Z hlediska formálního a systematického uspořádání je práce vybudována na logickém základu a postupuje od obecného vymezení tématu přes představení jednotlivých tematických okruhů až k formulování vlastních zhodnocení a doporučení v závěru práce.

V některých směrech lze kvitovat, že autorka se snažila předeslat hlubší vhled do zkoumané problematiky včetně osobních zkušeností, v některých případech se naopak ovšem omezila spíše na hodnotové soudy či jen dílčí odkazy (např. s. 13 a otázka zásahů do lidských práv).

4. Vyjádření k práci

Jak bylo konstatováno v části 1 tohoto posudku, tak se autorka práce plánovala dle úvodního vymezení práce zabývat (mezinárodní) sportovní arbitráží v kontextu dopingu a fotbalu. Spojení arbitráž-doping-fotbal je zajímavé a v případě spojení do jednoho celistvého díla by bylo velmi originálním příspěvkem do obecného odborného diskurzu. Z celkového pohledu je možné uvést, že jednotlivé kapitoly práce samy o sobě představují uspokojivý pohled na danou problematiku. Při bližším čtení se však čtenář nejednou neubrání pocitu, že chybí větší provázanost jednotlivých částí práce, které v některých směrech působí spíše jako autonomní jednotky, tj. někdy nejsou jednotlivá vlákna, z nichž je práce utkána, spojeny do jedné nitě, která by se souvisle táhla celým textem. Menší stupeň vyváženosti a propojenosti jednotlivých částí práce proto považují (vedle výhrad k práci se zdroji) za její hlavní nedostatek. V některých formulacích se také autorka dopouští určité zkratkovitosti (např. vymezení dopingu na s. 16). Částečně lze v práci místy nalézt terminologické či faktické nepřesnosti (např. tvrzení, že CAS je konceptem mezinárodního práva veřejného).

Na druhou stranu lze ocenit pasáže související s praktickými otázkami arbitrážního řízení před CASem. Z této pasáže je zřejmé, že vedle pramenů odborné literatury čerpala autorka též z vlastní zkušenosti ze zastupování před CASem a dokáže tak poukázat na specifika tohoto řízení.

Zajímavá je i případová studie prezentovaná v kapitole 3. V tomto ohledu je práce přínosná a prezentovaná zjištění jsou přenositelná i do další odborné praxe a vzhledem k jejímu rozsahu ji považují za hlavní těžiště práce samotné.

Část věnovaná dopingům je ucelená (a vycházející z právního stavu ke konci roku 2020, byť některé diskutované případy, které na s. 96 označuje autorka jako „nedávné“, jsou již poměrně staršího data), slouží jako vhodný rozcestník pro poznatky z této oblasti. Vzhledem k vytčenému tématu bych uvítal větší propojení této části s částí věnovanou sportovní arbitráži (podrobnějším a hlavně ucelenějším exkurzem do rozhodovací praxe), byť v základním směru jsou vazby obou oblastí alespoň naznačeny. Sportovní arbitráž ve věcech dopingů totiž má, řadu specifík oproti rozhodčím řízením týkajícím se sporům ze smluv apod. Představuje určitou „trestní justici“ ve sportovních svazech a arbitrážních tělesech a proto je potřeba na tato specifika upozornit, což autorka učinila, v ideálním případě tak však mohla učinit podrobněji a konzistentněji.

Konkrétní připomínky k práci jsou dále uvedeny níže, ve většině případů na ně byla autorka rigorózní práce upozorňována již v průběhu psaní práce.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	V práci se podařilo projít sportovní arbitráži v kontextu fotbalových a/nebo dopingových kauz, v závěru práce pak autorka ze svého pohledu prezentuje své poznatky a doporučení. V některých případech, jak již bylo uvedeno, by bylo působivější a přínosnější, kdyby práce byla lépe provázaná mezi svými jednotlivými částmi a byla tudíž konzistentnější.
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	Práce je splňuje základní požadavky na původnost ve smyslu kontroly v systému Turnitin. Vyskytuje se v ní několik případů autocitací dřívějších prací autorky (např. s. 84 a násl odkazující k publikaci Haindlová, M. Doping. In: Kuklík, J. (ed.) Sportovní právo: Praha, Auditorium, 2012, resp. obdobnému textu autorky online na https://www.epi.sk/odborny-clanok/Doping-ve-sporte-historie-a-soucinnost.htm). Přestože není v textu poukázáno na původní zdroj (vlastní publikaci autorky), lze toto s výhradou akceptovat v tom smyslu, že šlo o její vlastní publikace. Ne zcela vzorná je také např. práce s citacemi z judikatury, kde je sice na příslušný zdroj odkazováno zcela zřetelně, ale ne všechny doslovně převzaté pasáže jsou takto v textu vyznačeny (např. s. 21 z části přímo citující, z části přebírající rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 2304/2011). Jindy se stává, že autorka přiznává citaci určitého pramene (např. na s. 107), ale chybí k němu odkaz. Jako kriticky problematikou však hodnotím podstatnou část kapitoly 2.5., která do značné míry v překladu sleduje (resp. více méně doslovně přebírá jen s vypouštěním některých pasáží) publikaci MAVROMATI, D. <i>Jurisprudence of the Swiss Federal Tribunal in Appeals Against CAS Awards</i> (2014). Autorka práce byla na toto z mé strany zcela prokazatelně, jednoznačně a opakovaně upozorňována. Problém se zde týká celkem 8 stran rigorózní práce, které vykazují dominantní doslovnou shodu s původním textem D. Mavromati v angličtině. Místy jsou zde sice na zdrojovou publikaci dílčí odkazy, ale nelze z nich usoudit, že jde o přiznání přímé citace, navíc v rozsahu několika stran v kuse. Podobně se to

	opakuje i v případě podkapitoly 4.12.1., která je celá doslovně převzata ze Směrnice pro kontrolu a postih dopingu ADV ČR, aniž by zde bylo odkázáno na přímou citaci či na původní zdroj alespoň odkazem.
Logická stavba práce	Práce je organizována do 4 hlavních částí (kapitol), které se zabývají úvodním vymezením sportu, tzv. sportovního práva a rozhodování sporů ve sportu, dále pak specificky CASem, dopingovými otázkami a závěrečnou synopsí. V tomto ohledu je osnova práce koncipována vyhovujícím způsobem a v zásadě přehledně. V některých dílčích momentech však při čtení práce může nabýt čtenář dojmu, že jsou v rámci jednotlivých kapitol jakoby vkládány pasáže, které nejsou pro vytkené téma práce zcela související (např. na s. 25 a násl. exkurz do právního postavení sportovců v ČR, s. 51 a exkurz do arbitráže u ICC) a/nebo nejsou přesně formulované (např. první odstavec na s. 37, jež nemá žádné faktické vyznění a je spíše zmatečný), což je škoda, jelikož to při zákonitě omezeném rozsahu této práce ubírá prostor pro zevrubnější analýzu otázek, které mají být její hlavní náplní (arbitráž v kontextu dopingu). V některých směrech lze říci, že autorka práce splnila sebou samou vytkенý úkol prezentovat otázky arbitráže a otázky dopingu ve sportu, ale činí tak mnohdy odděleně, nevyhraněně a ne v úzké vzájemné souvislosti, což je škoda, jelikož v tom by mohla spočívat podstatná přidaná hodnota této práce.
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	S výhradou výše uvedeného poznamenání k zacházení s některými prameny je možno konstatovat, že práce jinak vychází z velkého množství zdrojů, které jsou převážně anglickojazyčné. Obsahuje také velké množství odkazů na judikaturu ve smyslu soudních a rozhočích či kvazirozhodčích rozhodnutí a v tomto ohledu tak nelze mít k rozsahu zahrnutých zdrojů jakýchkoliv námitek.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	V některých pasážích je rozbor diskutované problematiky proveden do velkých detailů, v jiných pasážích se naopak autorka práce omezila pouze na strohé odkazy. Lze však mít za to, že v těch částech práce, které se zabývají stěžejní problematikou práce tak, jak si ji autorka sama vytkla, je analýza uspokojivě rozpracovaná. Autorka využila ke zpracování práce řadu pramenů (především ze zahraniční odborné literatury) a na základě těchto zdrojů předložila práci, která v uvedených stěžejních částech poskytuje ucelený přehled platné úpravy, která je místy doplněna autorčinými komentáři. V některých směrech však ve své analýze autorka zůstala tzv. na půli cesty, kdy sice popsala stávající právní a/nebo doktrinní stav, ale nedopustila se jeho vlastního zhodnocení, což by bylo lze u takovéto práce ve větší míře očekávat.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Z hlediska editace práce není důvod mít až na výjimky (např. poslední věta na s. 12, slovo „nárůstu“ na s. 14 atp.) výhrad, práce je prostá většího počtu jazykových chyb a odpovídá standardům pro tento typ práce. Přílohové materiály, seznam zdrojů i formální struktura práce jsou zcela v pořádku.

Jazyková a stylistická úroveň	Až na některé drobnější nedostatky, které jsou spíše dílem přehlednutí při závěrečné editaci práce a jsou omluvitelné, je práce z hlediska jazykového a stylistického na slušné úrovni. Některé části práce se jeví jako „čtivější“, některé jsou naopak „hutnější“, tato dílčí disbalance je však dána i obsahem jednotlivých pasáží, které někdy z povahy věci vyžadují více strohý tón tam, kde se věnují např. proceualistickým aspektům či přehledu judikátů.
-------------------------------	--

6. Otázky k zodpovězení při obhajobě (při obhajobě mohou být selektivně k zodpovězení vybrány jen některé):

- i) V úvodu na stránce 9 autorka zmiňuje problematiku esports. Odkazuje zde přitom bez bližšího zdůvodnění či odkazu na „tureckou daňovou legislativu“. V jakém směru je tato turecká úprava relevantní a co je jejím obsahem? Doplnující otázkou v tomto směru je i to, zda (popř. jak) si umí autorka představit, že by se mohly spory vyplývající z oblasti sportu řešit před mezinárodními sportovními tribunály (typicky u CASu)?
- ii) Metodologicky se autorka odkazuje na tzv. induktivní logickou metodu přístupu k předmětu zkoumání. Jaké byly jednotlivé premisy (východiska) zkoumání z tohoto pohledu a k jakým výsledkům ji uvedená metoda dovedla?
- iii) Na stránkách 13 a 15 konstatuje autorka, že v rámci sportu může docházet k „zásahům do základních lidských práv“. Lze tyto zásahy, pokud k nim dochází, považovat za legální a případně za jakých podmínek?
- iv) Na s. 17-18 v krátkosti autorka odkazuje na „ohrožení pyramidové struktury sportu nezávislými komerčními organizátory sportovních soutěží“. Jak v tomto směru hodnotí rozsudek Tribunálu SDEU T-93/18 (Mezinárodní bruslařská unie proti Evropské komisi)?
- v) Autorka poukazuje na rozhodnutí SDEU (ESD) ve věci Lawrie-Blum, z nějž vyvozuje, že by profesionální hráčské smlouvy měly být striktně pracovními smlouvami. Jak je tento výklad souladný s jinou judikaturou SDEU (ESD), např. rozsudek Bernard (C-325/08)? Obdobně se lze též ptát, kde bere autorka oporu pro tvrzení, že z rozsudku SDEU (ESD) ve věci Bosman plyne jednoznačný závěr, že fotbalisté mají působit ve formě zaměstnanců svých klubů?
- vi) Projeví se nové vydání WADA Kodexu (účinné od 1.1.2021) nějakým způsobem do fungování CAS? Pokud ano, jak?
- vii) Jaké mohou mít změny ve WADA Kodexu účinné od 1.1.2021 vliv na posuzování dopingu ve fotbale?
- viii) Ve své práci poukazuje autorka též na postavení Rozhodčí komise ČOV v řešení sporů plynoucích z dopingové regulace. Jak bude nově systém české národní „arbitráže“ ve věcech dopingu fungovat pod nově vznikající Arbitrážní komisí Národní sportovní agentury?
- ix) Dle konstatování autorky na s. 107 se jeví, že nepodporuje postihnutí Claudie Pechstein za doping na základě nepřímých důkazů. Jaký byl však v tomto ohledu závěr arbitrážních a státních a mezinárodních soudů?
- x) Na s. 108 autorka předvídá de lege ferenda možnost širší kriminalizace dopingu, a to včetně trenérů, lékařů a rodičů. Za jakých okolností by měla tato trestní odpovědnost být vůči zmiňovanému okruhu osob uplatňována? Není možné v ČR některé takové jednání postihovat podle stávající legislativy?

Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě	Práci doporučuji ke konání obhajoby, na niž se bude muset autorka práce úspěšně vypořádat s připomínkami uvedenými výše.
---	--

V Praze dne 4.3.2021

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'David Kohout', with a long horizontal stroke extending to the right.

---

pověřený akademický pracovník
JUDr. David Kohout, Ph.D.